

„გი მიყვარხარ,
შენ კი აღარა...“

ჭეინ ბირკინი სერუ გინსბურგისთვის

სერვ გინსბურგი

სერუ გინსბურგის სსენებისთანა-
ვე ჯეინ ბირკინს სახე უნათდება, და
იმ წუთიდან მასთან სხვა თემაზე სა-
უბარი შეუძლებელი ხდება. როგორც
ჩანს, დიალი ფრანგი თავის საყვარე-
ლი ქალის ცხოვრებაში გარდაცვა-
ლებიდან თორმეტი წლის შემდეგაც
მნიშვნელოვნები ადამიანად დარჩა.
“განსაკუთრებული კაცი იყო – მუდ-
ამ დამოუკიდებელი, მაშინაც კი, რო-
ცა დიდ ტევითობს განიცდიდა ან ძა-
ლიან ბრაზონბადა”, ჰყვება ჯეინ ბირ-
კინი ინტერვიუში, რომელიც გერმან-
ულ ჟურნალ „შტერნში“ გამოვეყნ-
და, „ძალიან ბედნიერი იქნებოდა, თუ
გაიგებდა, რომ მის სიმღერებს კვლა-
ვაც ისტენენ და მლერიან“.

ამ “უკვდავების განსამტკიცებლ-ად” ჯეინ ბირეკინმა კიდევ ერთი ნაბი-ჯი გადადგა: ერთი კვირის წინათ და-ხლებზე მისი ახალი ალბომი, “არაბე-სკა” გამოჩნდა, რომელიც “გინძურ-გის ნაწარმოებების აღმოსავლურ ინტერპრეტაციებს” წარმოადგენს. ამგვარად ბრიტანულ ქალაკონს სურდა ახალი თაობის წარმომადგენ-ლებისთვის გაეცნო მისი სიმღერები, და მისი შემოქმედება უფრო ახლო-ბელი და გასაგები გახეხადა. “არ ვი-ცი, ესიამოვნებოდა ეს სერუს, თუ არა,” დასძინა 56 წლის ჯეინმა, “ამის შესახებ დანამდვილებით არაფერი

დანამდვილებით მხოლოდ იმის
თქმა შეიძლება, რომ გინსბურგი 70-
80-იან წლებში შექმნილ თავის სიმ-
ღერებს ნამდვილად იცნობდა. ბირ-
კინმა ისინი ალექსირელ მეცნიოლინე
ქალთან, ჯამელ ბენიელესთან ერთ-
ად ჩაინირა - მისი თქმით, ეს უკვე
“ალექსირული, ანდალუზიური და ბო-
შური ჰანგებია”.

ბირკინი სიამოვნებით იხსენებს
თავის ბობოქარ წარსულს, როცა ის
და გინსბურგი ლამის სკანდალური
წყვილი იყო. მათ 1968 წელს, საფრა-
ნგეთში, ფილმის გადალების დროს

ରାଜ ଦୂରୀଜୀଗିଥ ଦାରଫୁଲସତାନ ଗାନନ୍ଦମ୍ବର୍ଗ-
ଦା ଗାନିପ୍ରଦିଷ୍ଟା, ଦୂରୀକୁଣି କି କ୍ରମପରିଚ୍ଛି-
ତମ ଜୁମନ ଦେରିବୁ ମେଘୁଲଙ୍ଗେ ଯୁଗ, ରମଧୀ-
ଲତାନାବୁ କ୍ଷାଲିଶ୍ଵରିଲୁପ୍ତ ତ୍ୟାଗଦା.

ნათია ვაჭაფებონა

სცდამერთო საუკუნეში სამყაროს აღქმის არაერთგვაროვანი გზა ჩასხობოს. ჩვენს დროში სამყარო შეძლება აღიერა მიკროსკოპიდან, თა-ამგზაურიდან ან სულ სხვა კუთხიდან. ასე თვლის საქართველოში ჩამო-ული და აյ ერთი წლის ყოფნის შემ-ეგ ჩვენს ქვეყანაზე შეყვარებული, კვებეგვრი მეგობრის მფლობელი აა ქართველი უურნალისტებისთვი-აც დაუზარელი ამერიკელი ჯო კეი-ლი, რომლის ნამუშევრების გამო-ენას ხელოვნების საერთაშორისო ენტრი 5 ივლისამდე უმასპინძლ-ებს. გამოფენას, რომლის სახელწო-ებაა – „ამერიკული სუფრა 2, ახა-ლი იდეების, ფერის და თავისიულე-ბის დღესასწაული“ საქართველოში მერიკის საელჩო კურირებს. სიმარ-ლე რომ გითხრათ გამოფენაზე ნა-მოდგენილ ექსპოზიციებს (თუ მათ აე შეიძლება ენოდოს) ფერების სი-ხვე ნამდვილად არ აკლით, ისინი ავად ხასხასა ფერებია და სხვა არ-უერი. მათ შემხედვარე ან ცეკვა მოგინდებათ ან სიმღერა, ანუ ის აზ-ები დაგებადებათ რაც სუფრაზე ეიძღება მოხდეს. სხვათაშორის, გა-ოფენაზე მყოფმა ზოგიერთმა დამ-ივალიერებელმა იქვე ვიოლინოზე აკრული ნოსტალგიური მუსიკის კონცე ცეკვაც ნამოიწყო.

କାନ୍ତପୁଣ୍ଡିର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ქართულ-ამერიკული სუფრა.

როგორც გავიგეთ, ჯო კეიგლი ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტის მიერ დაფინანსებული ფულბრა-იტის პროგრამით მოხვდა და დახმარების ხელს ჩვენი აკადემიის სტუ-დენტებს და პროფესორებს ნამდვი-ლად არ აკლებს. სამხატვრო აკადე-მიაში მანვე დააარსა ჯო კეიგლის სა-ხელობის თანამედროვე ამერიკული ხელოვნების და არქიტექტურის კა-ბინეტი.

“შემოთავაზებული ქვეყნებიდან ორიდან ერთი უნდა ამერჩია ან მონ-ლოლეთი ან საქართველო. მეც საქა-რთველო ამიღორჩიე, რადაგან მსმე-ნოდა, რომ დიდი და განსხვავებული კულტურის ქვეყანაა. ჩამოსვლამდე ბევრი რამ გავიგე თქვენს შესახებ, მაგრამ არ ვიცოდი რა ფენომენი იყო ქართული სუფრა. აქ ჩამოსულს ერთ-ერთმა პროფესორმა მითხრა – ჩვენ ქართველებს არა გვაქვს ფული,

„ცეტების“ „ბოლო ზარი“

© 2023 საქართველოს მთავრობა

“ბოლო ზარი” ერთმოქმედებიანი პეტეტაკონია სტუდია “ცეტებმა” სახიობ ვანო ხუციშვილთან ერთად არმოგვიდგინა ახალი სპექტაკლის “ბოლო ზარის” პრემიერა. ინსცენი-ების ავტორი, მუსიკალური გამფო-მებელი და რეჟისორი გიორგი სი-არულიძე გახლდათ. რეჟისორმა უშაობა იმით დაიწყო, რომ ბავშვებს აავალა, გაესხვნებინათ და მოეთხოვთ საინტერესო და კურიოზული მშები საკუთარი სასკოლო ცხოვრე-იდან. მერე გადაწყვიტა გამოეყენე-ინს რაზემოსკაიას “ელენა სერგე-ვნა, ძეირფასო” და ტენდრიაკოვის კამოსაშვები საღამოს შემდეგ”. რა ემა უნდა, ყველაფერი მაინც თავად ეჟისორის სკოლის მოგონებებით ამთლიანდა და შეიცვო. საბჭოთა აროის რუსი მწერლების, გარდამა-ლი პერიოდის თაობისა და ახლან-ელი მოსნავლების შეხედულებები კოლაზე მრავალფეროვანი აღმიჩნ-და, მაგრამ ეს ყველაფერი მაინც სა-რთო გულისტკივილზე მოგვითხრ-ბს.

፩፻፲፭

ՀԱՅՈՎ ԵՐԵՒԱՆ

დღეს მოსკოვის 25-ე ფესტივალ-ს სტუმარი იქნება ცნობილი ფრანგი კინორეჟისორი ფრანსუა ოზონი რალი ფილმით - "აუზი". "აუზის" ვერებით დაიხურება კინოფესტივაზე არასაკონკურსო პროგრამა "АИФория". ეს ერთ-ერთი ყველაზე აინტერესოს და პოპულარული პროგრამა გახდავთ ფესტივალის პროგრამებს შორის. მის კინოჩვენებზე ილეთები კარგა ხნით ადრე იყიდება, დარბაზზებში კი ტევა აღარ არის

ფრანსუა ოზონის ჩასვლა მოს-
ოვში კინომოვარულებისათვის
ანსაკუთრებით ღირსშესანიშნავი
ოვლენაა. ოზონის მოკლემეტრა-
იანი ფილმები, რომლებითაც ფრა-
გმა რეჟისორმა თავისი შემოქმე-
დებითი კარიერა დაიწყო და კრიტი-
კოსთა ყურადღების ცენტრში მოე-
ცა, დღეს ახალბედა რეჟისორები-
ათვის სანიმუშო მაგალითად ითვ-
ება. ამ მოკლემეტრაჟიანი ფილ-
მებით, რომელთაც რეჟისორი დაუ-
რულებლად იღებდა, ოზონმა ფაქ-
ტობრივად, ყველა სტილსა და ჟან-
რში გამოსცადა საკუთარი შესაძ-
ებლობები. ამ ფილმთა უმეტესო-
და მსოფლიო ფესტივალები მოია-
და. პირველი დიდი ნარმატება ოზ-
ონს 1996 წელს ხდა ნილად, როცა
ოკეარნოს ფესტივალზე ახალგაზ-
და რეჟისორმა მოიპოვა პრიზი
მომავლის ლეოპარდი" მოკლემეტ-
რაჟიანი ფილმისათვის "ზაფხულის
აბა" (ეს სწორებ ის ფილმია, ნეოს

አዲስ አበባ ቤትና ማቅረብ የሚያጠቃል የሚከተሉ ደንብ

სტუდენტური კინოფესტივალის
გახსნაზე რომ აჩვენეს და არაერთ-
გვაროვანი რეაქცია რომ გამოიწ-
ვია). 1998 წელს ოზონის დებიუტი
შედგა სრულმატრაჟიან კინოშიც,
როდესაც მან აუდიტორია, ფაქტო-
ბრივად, შოკში ჩააგდო ფილმით
"სავირთხე" - სურათი მაშინვე მიინ-
ვიეს კანის ფესტივალზე და კრიტი-
კის საერთაშორისო კვირეულზე სა-

საზოგადოებრივი კაზინო

ଓঁ শশিকুমাৰ লোকের প্ৰেমিতা

CP00000000000000000000000000000000

ზაფხული თბილისში კიდევ ერთი
ჯაზ-ცესტივალის ფონზე დაიწყო.
ხუთი დღე საქართვის აღმოჩნდა, რომ
ცესტივალს მსმენელი ემოციებისგან
გადაეღალა. ჯაზის დღეები დასრულ-
და, ვნებათა დაღვა დაცხრა, მუსიკი-
სები გავისტუმრეთ, ჩევენ კი დაგვრჩა
შთაბეჭდილებები კონკრეტულ შემს-
რულებლებზე და ზოგადად, ცესტი-
ვალზე. ესიძღვ-ჯაზი, ჯაზ-განკი,
პოსტ-ბოკი, თანამედროვე გოსპელი,
აკაპელა, - ძირითადად, ჯაზის ეს მი-
მართულებები იყო თბილისის წლევა-
ნდელ ჯაზ-ცესტივალზე წარმოდგე-
ნილი. სტუმრები ცესტივალის ორგა-
ნიზატორებმა აშშ-დან და დიდი ბრი-
ტანეთიდან მოიწვიეს. ჯაზის ოთხ მუ-
სიკალურ საღამოს კი თბილისის ძი-
რითადმა საკონცერტო დარბაზებმა:
ცილარმონიამ, „აჭარა მიუზიკ ჰოლ-
მა“, და ოპერისა და ბალეტის აკადე-
მიურმა თეატრმა უმასპინძლეს.

କାଳୀଙ୍ଗ ପାଇଁ ପରିଚୟ ପାଇଁ
ସିମିଥନାଲ୍ କୁମାର

რიცხვების სამღლოლიათ (კოტა დატვირთული გამოვიდა. დავიწყოთ იმით, რომ ფესტივალი რიგით მეშვიდე იყო. ბევრისთვის საკრალურ მნიშვნელობის ნომერი რამდენიმე მნიშვნელოვანი მიზეზის გამო, ფესტივალის ორგანიზატორებსაც დამახასოვრებს თავს.

“ისთერენ პრომოუშენა” ამ ჯერზე
სანადელს მიაღწია და შეძლო თბილი-
ში ჩამოეყანა ჯგუფი, რომლის მოწ-
ვებას ის სამი წლის განმავლობაში
ცდილობდა. სამწლიანი მონძლომების
შემდეგ, საკმაოდ რთული პროექტი
კომპანიამ იოლად განახორციელა.
ასეთმა შედეგმა კი “ისთერნ პრომოუ-
შენის” წარმატებელს იმედა ჩაუ-
სახა, რომ ჯორჯ ბერნიცი, რომელი-
ც წლევანდელი ფესტივალი ცეკვება-
ზე ხმაურიანი სტუმარი უნდა ყოფი-
ლიყო, ფესტივალის ორგანიზატორე-
ბის მესამე მცდელობაზე მაიცც და-
თანხმდება თბილისში კონცერტის
გამართვას. ასე რომ Take 6-ის ჩამოს-
ვლა მხოლოდ ამ ჯგუფის ფანებისთვი-
სა არ ყოფილა მოულოდნენ.

არანაცლებ მთავარი, ჩემი აზრით,
არა უკავშირო არა უკავშირო არა

წლევანდელ თბილისის საერთორიც-
სო ჯაზ-ფესტივალს, ისევე როგორც
შარაბან, კონკრეტული კონცერტებს
სპონსორებიც ჰყავდა. უკვე მეორე
ქლინიცადა ამ სპონსორებს შორის
ჯაზის მოყვარულების სიმათხიებს
სააქციო საზოგადოება „საქცემენტი“
იმსახურებს. „საქცემენტმა“ შარაბან
ბობ მინცერი წარმოგვიდგინა, არჩე-
ულ გეზს არც წელს უღლატა და ამ-
ჯერადაც დიდი მუსიკოსის, კენი გა-
რეტის ჩამოყანა უზრუნველყო. წი-
ნასანარვე ფესტივალის კულმინაციად
გამოცხადებულ Take 6 ტელეკომპა-
ნია „იმედია“ წარმოადგინა; „ნესკაფ-
ეტმ“ კი ტრადიცია გაარძებდა და
კვლავაც ახალგაზრდების გულის მი-
გებაზე იმუშავა: „ნესკაფე დენს ფარ-
თის“ ფარგლებში საკლუბო-საცეკ-
ვაო ტიპის საღამიო ფესტივალი „აჭა-
რა მიუზიკ ჰოლში“ ინკოგნიტოს“ ცა-
მეტკაციანმა შემადგენლობამ გახსნა.

ისთერნ პრომოუშენმა” კანონით თავის ტრადიციულ ფესტივალში შოთ-ბიზნესისა და ხომალი

ლეიი მოუ-ი თხესისა და ხელოვნების
გარემონტანება. მე თუ მკითხავთ, სწორ-
ად შერჩეული ასეთი სინთეზი ბევრად
უძრავი იქნება.

განსაზღვრავს ამ ფესტივალების წარმატებას. თორემ, არა მგონია წმინდა ჯაზს ამდენი თაყვანის სმცემელი ჰყავ-

დეს თბილისში, რამდენიც თავს იყრის ხოლმე თბილისის საერთაშორისო ჯაზ-ფესტივალებზე. ამ შემთხვევაში ნასხენები შოუ-ბიზნესი არა მგონია კომპანიის მუშაობაში ნაკლს აღნიშნავდეს. ამიტომაც აუცილებლად უნდა ვთქავა, რომ ამ საპროდიუსერო კომპანიის შემოთავაზებული შოუ-ბიზნესი ძალიან განსხვავდება იმისგან, როსაც სხვა ქართველი შოუ-ბიზნესმენები გვთავაზობენ ხოლმე. ეს განსხვავება, ძრითადად, შერჩეული მუსიკოსების პროფესიონალიზმით იზომება. ასევა “ინკოგნიტოს” შემთხვევაშიც. მართალია, ამ პრიტანელი მუსიკოსების შესრულებულ მუსიკას ვერ უნოდებ ხელოვნებას, მაგრამ დაწყობული პრესასთან ურთიერთობით და დამთავრებული სცენაზე მუშაობით, ჯეუფის ნევროგი იმსახურები შეფასებას, რომ ის-

საერთოდ, მგონია რომ პროფესიონალიზმის ცნება სხვადასხვაგარადაა გაგებული. არიან შემოქმედები (ამ შემთხვევაში, მუსიკოსები), რომელთაც კარგად იციან თავიანთი საქმე, მაგრამ ისიც მშვენიერად ესმით, რომ აუდიტორიასთან, პრესსთან ურთიერთობა მათთი არჩეული საქმის განუყოფელი ნაიღილობა და ამის გამო მათ ეგმინებათ გარეული პრობლემები და არც სხვებს უქმინან უხერხულობებს. ასეთი კატეგორია, ძირითადად, შოუ-ბიზნესში მოღვაწეობს. მათ საქმის სიყვარულ-თან ურთაო პოპულარობაა, იმითაც

Digitized by srujanika@gmail.com

აძიტობაც არ გასჭირვებიათ ბრიტანული ჯგუფის წევრებს, განსაკუთრებით კი მის სულისნამდგრელს, უა-პოლ მონიკს ქართველ უურნალისტებთან ურთიერთობა. თვითმუშინავიან გადმოსვლისთანავე „ინკოგნიტოს“ წევრებმა ოლად და ინტეგრა ურთიერთობა დამზედ უურნალისტებთან. ყველაზე საოცარი (ცოტა სახალისოც) კი ის იყო, რომ მონიკი კონცერტამდე გამართულ პრესკონფერენციაზე მისი გულბროველობითა და სახალისით მოხიბლულ უურნალისტებს ავტოგრაფის სახით უზარმაზარ წერილებს უტოვდა.

ყველაზე
სერიოზული სტუმარ

აბსოლუტურად განსხვავებულ

ადამიანი ალმორჩნდა ფესტივალის შემდეგი სტუმარი კენი გარეტი. იმის მიუხედავად, რომ ამერიკელი საქასაფონის სტის კონცერტმა წლევანდელ ფესტივალზე ყველაზე მეტად გვასიამოვნა მუსიკით, თავად ამ ადამიანაზან ურთიერთიობითი დიდად ცვლილ გვარების ვრცით. უნდა ვთქავა, რომ ასცნობან კენი გარეტი არც ისეთი „უშმური“ ვიმერ აღმოჩნდა, როგორც დაგიხსატეს. პრობლემები პრესას გარეტთან ურთიერთობაში მუსიკოსს ჩამოფრენისთანავე დაეწყო. ამერიკელმა მუსიკოსმა ჯერ ფოტო და ტელეკამერების ჩართვაზე თქვა უარი აეროპორტში, იმ მიზეზით, რომ ფორმაში არ იყვნენ; შემდეგ პრესკონფერენციაზეც თუნდაც ხუთი წუთით, შეუძლებელი გახდა მასთან გასაუბრება. თავიდან ისც კი ვიფიქრე, ალბათ, ასე გამოხატავს-შეტერთ თავისი რასისტულ დამოკიდებულებას თავთმა მელიმანმა მითხრა, გარეტი მაგარი რასისტია) „თეთრების“ (ამ შემთხვევაში, ჩვენს) მიმართ. თუმცა, თავად ფესტივალის ორგანიზატორებმა ეს ყველაფერი მუსიკოსის გადალლილობით ახსნეს. ყოველ შემთხვევაში, როგორც გვითხრეს, კენი გარეტი საკუთარ სიმკაცრეს თურმე ასეთ მიზეზს უძებიდა. ასეთი, ცოტა გაურკვეველი სურათი, რომელიც ამერიკელი საქასაფონისტის ირგვლივ დაიხატა, ცოტა გაფერმკრთალდა კონცერტზე. აკადემიური სცნობან მუსიკოსს საკმარის დაღად ურთიერთიობდა აუდიტორიასთან. და მეტიც, როგორც მოგვიანებით, საკმარის წარმატებული კონცერტის დასრულებისას გაირკვა, სტუმარი არც ისე „თავზება“ ყოფილი, რომ კონცერტის ბოლოს ერთ-ერთ ღამის საინცორმაციო გადაცემას არ სტუმრებოდა.

კონცერტზე აკრედიტებულ უზრუნველყოფის სტეპან არაშვილი მათთვის ადგილი კი-
ბეჭდზე გამოიყო. კონცერტის დაწყე-
ბიდან კი, დაახლოებით, სუთი წუთის
შემდეგ (ფოტო და ტელერეპორტაჟიორ-
ებს სულ სამი წუთი წერილდათ კონცერ-
ტის გადასასაცავად), დაცვა უზრუნველი-
სტები კიბეჭდიდან წამოყარა, იმ მიზე-
ზით, რომ იქ ჯდომა არ შეიძლებოდა.
ქართველი უზრუნველყოს სტეპან ბერი-
უნდა ითქვას, რომ პარტეტი ბოლომდე
საგვეს არ აღმოჩნდა და მათ იოლად შე-
ძლეს კონცერტზე დასწრება, სხვა შემ-
თხვევაში, არ მინდა დავიჯვერო, რომ
მას შეძილის წარმომადგენელთა ადგი-
ლები დარჩაზს მიღმა იქნებოდა.

მშობლიური ჭაზი

ყველაზე განსხვავებული საღამო
ფესტივალის დაწყებიდან მეოთხე
დღეს გაიმართა. ამ კონცერტს ორგანი-
ზატორებმა პირობითად „ქართველებ-
ის დღე“ დაარქვეს და ის ადგილობრივი
ჯაზით დატვირთეს. ჩემი აზრით, ასეთი
გადაწყვეტილების მიღება ნამდვილად
არ იყო ურიგო, მითუმეტეს თუ გავით-
ვავის დროშებთ, რომ ქართველი ჯაზ-შე-
მსრულბრძები კონცერტებს ძალზე იძ-
ვიათად მართავენ და იქაც საკაპიოდ ვი-
წრო წრე ხვდება ხოლმე. რომ არა „ისთ-
ერნ პრომიუმენი“ ასეთი გადაწყვეტი-
ლება, კაცმა არ იცის, როდის გაიცნობ-
და ქართველი მსმენელი ახალ ჯაზ-კო-
ლექტივს „ეთნო 10“-ს; ან შეემნიდა კი
ფი-ჯეი ეფეკტუარ სებისისა და „სანოს“ (მე-
რაბ სანობის) დუეტი კლასიკურ ჯაზის
თემებზე საკლუბო მიქსებს?!

ეს. ჯაზის ტრადიციული საზაფხულო დღეები არიანარმნის დიდ საკონცერტო დარბაზში საკამათო ეფექტურად დასრულდა. ფესტივალის კურანდა-ცია, ფურიორი, - რაც გრძნდათ ის უწინდეთ იმას, რაც ფილარმონიაში 25 ინისის ხდებოდა. თბილისელები ამ დღეს მსოფლიოს ნომერ პირველ ვოკალურ ჯაზ-კოლექტივად აღიარებულ Take 6-ს მასპინძლობდნენ. სცენაზე კი ექცის ნამდვილი ჯადოებარი ვოკალისტი იდგა, რომელიც სათითაოდ სასანაულებს ახდენდნენ. მართალია, თვითონ სექს-ტეტის ნევრები ჯგუფის მისიას სიყვარულის საყოველთაო გავრცელებაში ხედავენ, მაგრამ ჩემი აზრით, მუსიკოსებს თავიანთი ცნობილი დევიზის ("ადამიანის სხეულს ცველაფრი შეუძლია") ჭეშმარიტებამ ადგმიანების დარწმუნება მართლა შეუძლოათ.

ხლევაზედელი ფესტივალის ბოლო
კონცერტის შემდეგ კვლავ აქტუალუ-
რი იყო თემა, თუ რომელი ფესტივალი
ვალის კულმინაცია: კენი გარეტის სა-
დამო პერსპექტივის თუ Take 6-ის კონცერ-
ტი ფილარმონიაში? - გემოვნების სა-
კითხია. ორივე კონცერტი საჭაბოდ გა-
რგი გამოვიდა ერთი კი უდევაო. თავ-
ად ფესტივალის სამომავლო კეთილ-
დღეობისთვის, ალბათ, უფრო მეტს
ნიშნავს მასში Take 6-ის მონანილეო-
ბა, ვიდრე კენი გარეტის წარმატებუ-
ლი გამოსვლა. საბოლოო ჯაშში კი,
ორივე მათგანი ჯაზის ის სახელებია,
რომელთა მონანილეობითაც წებისმი-
ერმა ჯაზ-ფესტივალმა თამაბად შეიძ-
ლება იამაყოს. თბილისის მეშვიდე სა-
ერთაშორისო ჯაზ-ფესტივალის სტუ-
მართა ასეთი პალიტრა კი გავამედებს,
რომ ის გასაცავ უკითხის იწერა.

